

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

מסורת הש"ם
עם הומפות

[לעיל דף ג: וט' נ']
 סוטה י[ר]ג ב"ג לט.
 ה' כל[ה]ר (7) [לקמן
], (8) [מולין קלט[:]
 מנהדרין לט: ע"א,
 כלים פרק א מ"ז,
 [ועי' מוק' ע"ז]. ד"כ
 ין לפס[, ט] ועי' ב"מ
 דעפרון רשות היה,
 ורדייחת גיוחה לת[...]

הנחות הב"ח

רַבִּינוֹ חָנָנָאֵל
סורת בידינו מאנשי
חתת הגדולה כל ויהי
וון צעק הווא. ה' ויהי
אי הו. ועוד מסורת
רַבִּינוֹ מאנשי הכנסת
זרילה אמרץ ואמציה
ים הו נאסיקנא כל כללה

ליקוטי ר'ש"

תגחות וציוונים

בכת"י ואבע"א חדא נוייהו ר"א ב"י, וכ"ה בכוועות ובערכין: צ"ל באישר [ג']: ג' [בקרא מואל ב', ז בענין ויה ישב המלך בביתו וגוי ייב האטה תבנה לי בית בתין] (גליון): 7 [צ"ל ייב ויהי בקר] [ג']: ט' [צ"ל אלא ר'] (גליון), וכ"ה כת"י וע"י, (אמנם עי' ר' רן) (גליון): 1 [צ"ל יתימא ר' יונתן: בכת"י ובע"י ודפוו"י רף מאמווץ: מ] בע"י רף וכל היבא דקרי ביא שם אביו יומה לנ דאבי היה יא כמוهو. (וכדאיთא קרא רבה פרשה ו, " ליקמן טו רע"א): בכת"י נוסף ריווח, יה בב"ב: י' [צ"ל שרים אמה רוחב גרס בע"י במס' ב"ב ב"ב צט ע"א ותבין] [ג']: ע"י תוס' ר"יד: י' (דק"ס): ג' [בכת"י ריבת כנף הכרוב עשר אמות" נראת דרסא משובשת היה א גדרין לה (טו"א י"א (יעב"ץ) וכ"ה תא (דק"ס): ג' בכת"י ריבת ראשוני הגירס זה מטבח (ועי' תוס' י"ד): מ' צ"ל מירא י"א (יעב"ץ) וכ"ה ע"ז, וכרוב כת"י רוגום: ג' עיין בשפ"א עם שינוי מלשון סוק "להאbid": "ואסטר" ליטת בכת"י ג"י, וכ"ה ישראל (דק"ס): ע' בכת"י נוסף ד': פ' أولי צ"ל מואבים במקומם הגבעונים" (ע"י"ש בקרא. רשות):

כתלים עשר חממות נכלן עד וכל הצעית
מממעט כלוֹס: לפנֵי הַדְבִיר. מֶלֶךְ בֵּית
דָבֵר שֶׁיְהָ כְמַחְיָה כְמַזְדָלָת צִין סְקָדָם
יִתְחָא לְהָאִי פְרָשָׂתָא מְהֻבָא. כְסִיחָה
רוֹמָה לְדָרוֹס צְעַנִין חִיגָרָת פּוֹלִיס קִיה
מְתַחְיָל לְדָרוֹס מְקָרָה זֶה: וּקְמָתִי
עַלְיָהֶם. כְפּוֹלָעָנוֹת נֶכֶל כְתִיעַ: זה

אלה דלה דרכי לקדוזי דקה
מית מהצומיך^ט: כל המצות
ווקליות מגילה כהמצה עזר
ולגמלה ספירה ניח קדוזה
ו".

(6) השთא [הא] אמרי לא צריכא לקדושי אלא מצאו את אלו ומנאום ולא אלו בלבד אלא כל שתעה לך מסורת בידך מאבותיך שמקפת חומה מימות יהושע בן נון כל המצות הללו נהגין בה מפני שקדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא קשיא דר' ישמعال אדר' ישמعال תרי תנאי אליבא דר' ישמعال בר' יוסי ואיבעית אימא הא^ט ר' אלעזר בר יוסי אמרה רתניא ר' אלעזר בר' יוסי אמר^ט אשר לוא חומה ע"פ שאין לו עבשו והיה לו קודם לבן:^ט ויהי בימי אחשורי אמר רבי לוי ואיתימא רבי יונתן דבר זה מסורת בידינו מאנשי הכנסת הנדוללה כל מקום שנאמר ויהי אינו אלא

הא אמריו. נקמן צמיפה דהה מתני' ממייס וחויל בה וכל שעה בידך מהללו. סנוגות גערוי הומם צילום מירוץ ושבית חלוט בה נקור טנה: אע"פ שאיך קמייתה לה כטלה מממת חולון ושיינו בגין: זהרבו שלופה זגו. ויערו שכוחתו על ציטול תולח ותמייד כל צין הערכיס כדחמל נעלן כפילקון (ד' ג'): זיהי דוד לבך דרכיו משכיל זה עמו. ולתיכת התס ויהי שגול עיין حت לוד נצינל הקלחתו: אמוץ ואמציה. חמוץ חציו: כל יטעו וחלמייה מלך יהוד: מלמד שכיסתה פניה בבית חמיה. לפיך לה הcliffe עכשו שף ציתו לה רעה פניה ציהר מכילה: איןנו מן המדה. חיינו חומו נמעט מדת קרקע נכל לדיו כלוס כדקתי יט לו עזר חמות נכל רום צהמע בית קדס הקדיס

א) ואם לא יכול עד מלאת לו שנה תמיימה ובמס הבית אשר בעיר אשר לו חמה לאכילתת לבקעה אותו לדרכיו לא יצא ביבל: [ויקרא כה, ל]

ב) ויהי ביום אחשוריוש הוא אחשוריוש המלך מהדו ועד כויש שבע עשרים ומאה מדינה: [אסתר א, א]

ג) ויהי ביום שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחים יהורה לנור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: [רות א, א]

ד) ויהי כי החל האדם לרוב על פני הארץ ובנות יולדו להם: [בראשית ו, א]

ה) נראה כי רבה רעת האדם בארץ ובכל יציר מחשבת לבו רק רע כל היום: [בראשית ו, ה]

הוה המן ^ט ויהי בימי שופטים הוה רעב ^ט ויהי כי החל האדם לרוב
יהי בנסען מוקדם ^ט הבה נבנה לנו עיר ^ט ויהי בימי אמרפל עשו מלחה ^ט ויהי
פה בידו ^ט ויהי ה' את יהושע וימעלו בני ישראל ^ט ויהי איש אחד מן הרמותים
ויהי (כיב) זקן שמואל ^ט ולא הלכו בניו בדרכיו ^ט ויהי דוד לכל דרכיו משכיל
ת דוד ^ט ויהי כי ישב המלך בבתו ^ט רק אתה לא תבנה הבית ^ט והכתיב
היום היהתה שמחה לפני הקדוש ברוך הוא ביום שנבראו בו שמים וארץ כתיב
תם ^ט ויהי (בקר) يوم אחד הא שכיב נدب ואביהו והכתיב ^ט ויהי בשמוניים
ויהי כאשר ראה יעקב את רחל והכתיב ^ט ויהי ערב ויהי בקר يوم אחד והאיבא
בא ^ט אמר רב אשי כל ויהי איכא וכי ואיכא וכי ויהי בימי אינו אלא לשון
בימי אחשורוש ויהי בימי שופטים ויהי בימי אמרפל ^ט ויהי בימי אחז
דבר זה מסורת בידינו מאבותינו אמוץ ואמציה אחיהם הוו מי קמ"ל כי הא
רבי יונתן כל אלה שהיא צנעה בבית חמיה זוכה ויוצאי ממנה מלכים
דראה יהודה ויחשבה לזונה כי כמתה פניה משום דכסתה פניה ויחשבה לזונה
צ חמיה ולא הוה ידע לה זכתה ויצאו ממנה מלכים ונכאים מלכים מדור
מאבותינו אמוץ ואמציה אחיהם היו וכתיב ^ט חזון ישעיהו בן אמוץ ^ט וא"ר לוי
ינו מקום ארון אינו מן המדה תניא נמי וכי ארון שעשה משה יש לו עשר
הדבר עשרים אמה אורק ^ט וכתיב ^ט כנף הכרוב האחד עשר אמות וכנף הכרוב
היכא הוה קאי אלא לאו שמע מינה בנים היה עומד. ר' יונתן פתח לה פיתה
עליהם וגוי והברתי לבבל שם ושאר נין ונבד נאם ה' שם זה הברת שאר
עתוי רב שמואל בר נחמני פתח לה פיתה להאי פרשתא מהכא ^ט תחת הנעוץ
הדם תחת הנעוץ תחת המן הרשע ^ט שעשה עצמו ע"ז דכתיב ^ט ובכל
הנעוצים ובכל הנהלוים יעלה ברוש זה מרדכי שנקרא ראש לכל הבושים

שָׁאַר זה לשון. קסה צעדיין הס
ממפליין [געגען] צלצון
חלמיית ונהקה דרואה לומל [לצון]
מלכות] סאמלכיס מצחמצין צו
זהין צהיל [רעס] מכליין צו^ט:
רְבָה בר עופרן. גלקין ונלה
గלקין עפלוון דאס רצעיס
ילק^ט ונלה מנקו צצמייהו^ט:
טלסה

וימעלו בני ישראל
מעיל בחרים ויקח עכו^ט
בן פרמי בן זברי בן
זורה למיטה יהודה מן
החרם נינhar אפי יי' בבי^ט
ישראל: (יהושע, ט-ז, א)
יא) ויהי איש אחר מן
הרבבות צופים מהר
אפרים ושם אלקנה בן
ירחם בן אליהו בן
תחו בן צוף אפרתי:

שאין הקב"ה שמח במפלתן של מלאכי השרת לומר שירה;
הוא אינו שיש אבל אחרים מי
לה פיתחה להאי פרשתא מה
ענין לאסוף ולכונס זה המן לתר
המן רבה בר עופרן פתח לה
מלך זו ושתי ושרים זה המכ
יב) ולחנה יתנו מנה
אחת אפים כי את
חנה אהב ויין סגר
רְחַמָּה: (שמואל א, ח)
יב) ויהי באשר יכו
שמואל ויישם את בנו
שפטים לישראל:
[שמואל א, ח, א]
יב) ילו מלון גו

בררכיו ויטו אחריו הצע ניקחו שחר ויטו משפט: [شمואל א' ח, ג] טו ויהי רוד לכל דרכו מפביב מפל איביו: [شمואל ב' ז, א] יח רק אתה לא תבנה הבית כי בגין אליהם לאור יום ולהשך קרא לילה ויהי ערבי ויהי בקר יום אחר: [בראשית ישראל ויבן הבית לוי: [מלכים א' ג, א] כב) ויהי פארש ראה יעקב את רחיה יותם בן עזיהו מלך יהודה עליה רצין מלך ארם ופקח בן רמלהו מלך ובן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלים בהרץ החמיší: [ירמיה א' ג] ויהקיה מלכי יהודה: [ישעה א, א] כז) ולפני הדבר עשרים אמה ארך ועט השנית עשר אמות מקומות בנטפיו ועד קומות בנטפיו: [מלכים א' ג, כד] כט ולשם לאות עולם לא יברת: [ישעה נה, ג] לא ובאו ונגו כלם בונחלי הבור ומאתים ונגה בשם חמישים ומאותים: [שמות ל, כנ] לג עמודיו עשה כס ונהערה יפת תאר וטובת מראה וב모ת אביה ואמה לקחה מררכי לו האדרמה אשר אתה בא שפה לרשותה: [דברים כה, סג] לו) ויזען אל העם מהינה ישראל ויהי הען והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה ורעות רוח: [קהלת ב, כו] לט) ויסר המלך את טבעתו אשר העבר מונע

